

REFLEX

setmanari

d'actualitats

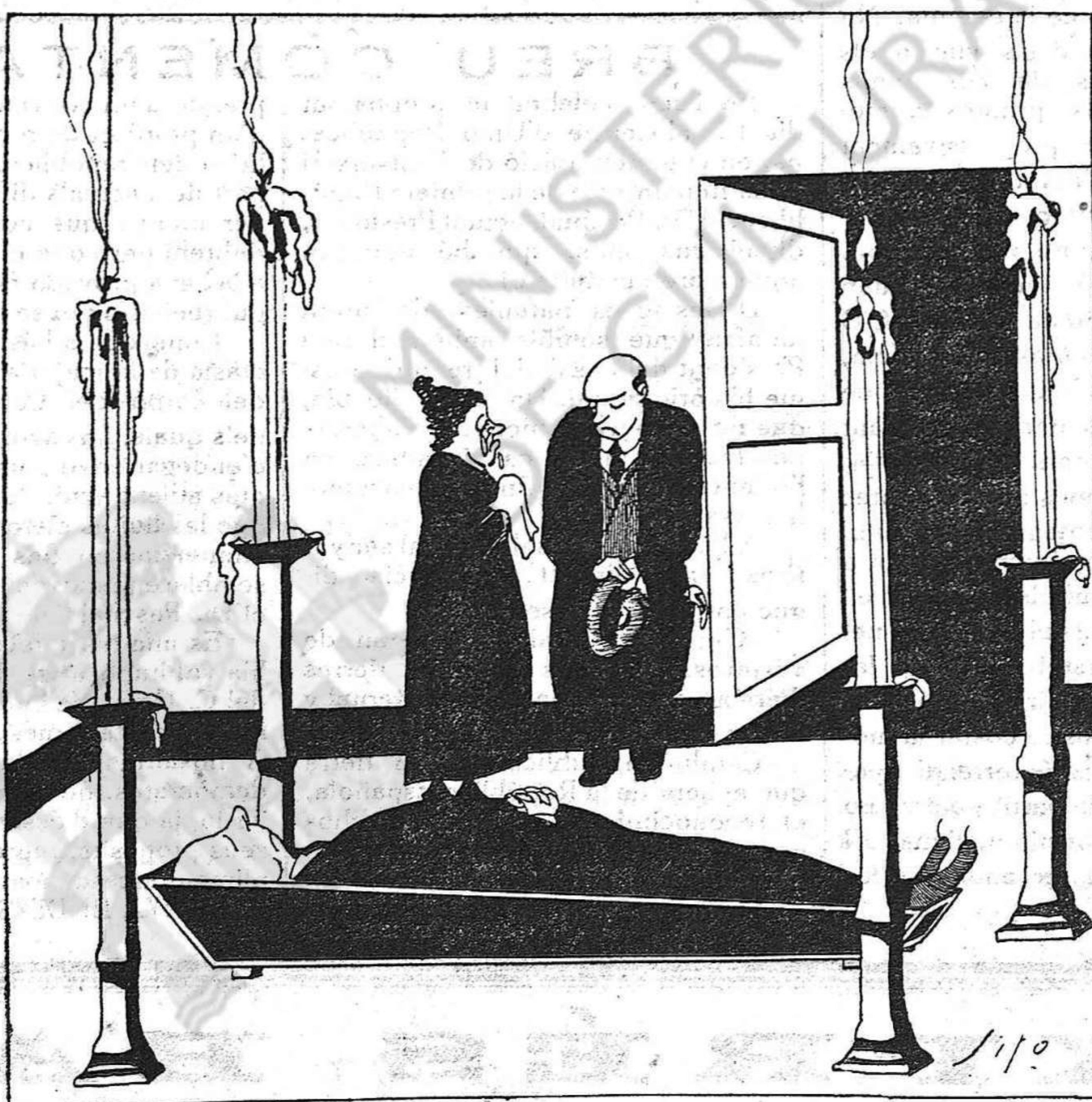
Periòdic d'ideologia política independent, d'història neta, liberal i republicana.

Això és REFLEX, fet per homes lliures.

Redacció i Administració, Força, núm. 2 Preu de subscripció: 2'50 trimestre

20 cèntims

Una encimentitis

—Pobret, tan jove! I de què ha mort?
—D'una paret a l'estómac. Com que vivim davant aquesta fàbrica de ciment....

Colomer, en mom de la minoria del «partit catalanista republicà» a l'Ajuntament digué, a la darrera sessió municipal, textualment:

«Encara que estem solidaritzats amb la majoria, som d'una altra ideologia».

EDITORIALS

Noves orientacions

Com es fa "REFLEX" sense subvencions de cap partit

REFLEX, impertorbable. segueix el seu camí. Nascut del no-res va arribant, poc a poc, al fi del trajecte que s'havia assenyalat.

Afavorits pels nombrosos llegidors que ens animen en la difícil tasca que ens hem emprès i encoratjats pels nostres amics més íntims en els moments de defallences, d'apurs, de trasbalsos i de situacions econòmiques ben dificultoses, seguint endavant. I ja no són, afortunadament, els cent cinquanta números de la primera edició, ni els dos-cents de la cinquena ni els cinc-cents de la dècima. No són tampoc els deu o els vint o els trenta subscriptors de compromís que teníem en els primers números. Hem augmentat progressivament la tirada d'exemplars i hem també augmentat el número de subscripcions. Malgrat tot, no n'hi ha prou. REFLEX per viure, necessita, quan menys, fer una tirada de 1.200 exemplars. I els homes que el fem, tots treballadors, sacrificant hores de repós al nostre cos afadigat, cercant anuncis i subscriptors d'ací i d'allà, corregint proves i més proves a totes hores, creant-nos antagonismes amb segons qui per no ajupir-nos a un o altre partit, desembolsant-nos del nostre guany mensual un tant pel sosteniment del mateix, o bé ho logrem o bé sucumbirem. Per això hem allunyat del nostre costat la moderna serp del paradís terrenal apareguda en forma de partit polític, bo i dient-li: Aparta, bèstia maligna. El teu diner no podrà fer emmudir les nostres veus.

Lograrem assolir els nostres propòsits? Veurem; el què ens sobren són energies i ganes de treballar.

Per això avui plau-nos assabentar als nostres llegidors una de les moltes noves orientacions que donarem a REFLEX.

Setmanalment pensem publicar una conversa amb les més destacades personalitats gironines a fi de donar-nos a conèixer els problemes que més interessin a la ciutat. La setmana passada publicàvem una conversa amb l'Inspector Provincial de Sanitat, Dr. Emili Ibàñez; en el número d'avui va la interessant «interview» amb el

metge tisiòleg de l'Hospital Provincial Dr. Bosch Masgrau; la setmana entrant en publicarem una altra feta al Dr. Pasqual. Una vegada enllestides les converses mèdico-sanitàries, iniciarem les polítiques, urbanístiques, etc., etc., passant per les nostres planes tots aquells que tinguin quelcom interessant per Girona, pels seus ciutadans i per la Pàtria que ens ha infantat.

Els nostres llegidors i els nostres amics veuran que intentem correspondre a les confiançaes que en nosaltres tenen dipositades mantenint-nos per damunt de tots els partits i jutjant totes les actituds baix un punt de vista purament objectiu. No és en va que REFLEX és un setmanari liberal i catalanista independent que sent Catalunya i República per damunt de tot.

BREU COMENTARI

En l'acte celebrat el propassat dia 11, al Centre d'Unió Republicana, en commemoració de l'aniversari de la implantació de la primera República, el Dr. Pasqual, actual President, digué uns mots, que bé mereixen aquest breu comentari.

De les seves paraules, deduírem un afany que sembla anima al nou President del casal del republicanisme històric gironí. Un afany lloable, que no podem per menys d'alabar, ja que representa un canvi radical en l'orientació seguida fins avui en aquella casa.

A l'adreçar una salutació al senyor Ruiz Funes, diputat per Múrcia, digué entre altres coses.

«Gerona y Cataluña esperan de vosotros. hermanos de otras tierras ibéricas, una colaboración fraternal y una máxima comprensión.

Cataluña republicana es la tierra que espera de la República Española, el reconocimiento de sus derechos porque ellos son nobles y hondamente sentidos.»

Si aquests mots representen l'ex-

pressió d'un convenciment i el daler d'un propòsit de rectificació de la política dels republicans de Girona per part dels actuals dirigents, no podem per menys que congragular-nos-en; dubtem però que el Dr. Pascual, pesi a la seva provada bona voluntat, pugui reeixir en el seu propòsit.

Coneixem a bastament la idiosincrasia de la majoria dels republicans del carrer del Carme els dirigents dels quals, fins avui, no havien cuidat d'endegar envers un ambient polític més adient amb les nostres coses i que les lluites electoreres amb la Lliga emmetzinaren fins el punt de fer-los semblarenemics dels drets per els quals el Dr. Pascual demanava comprensió.

Es una tasca feixuga la que sembla vol imposar-se l'actual President del C. U. R., de Girona; tasca feixuga i que li portarà més d'un desengany. A nosaltres, catalanistes, liberals i demòcrates, no ens cal sinó encoratjar-lo, ja que d'ésser una realitat els seus propòsits, representaria l'acompliment a casa nostra, d'aquell CATALUNYA ENDINS tan predicat.

EXPRÉS BAR

(LOCAL MUNTAT AMB TOT EL CONFORT MODERN)

SERVEI A LA CARTA - OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA DE LA LLIBERTAT

GIRONA

CASA DE MENJARS I BEGUDES

CAN RIGAU

Berenars econòmics.—Cafès i licors de totes classes

Carrer de la Cort-Real, 4

GIRONA

REPORTATGE DE «REFLEX»

Diu el Dr. Bosch i Masgrau

La Tuberculosis a les comarques gironines—“A Girona, a la major part de les fàbriques hi han tuberculosos amb lesions obertes”—“ Cal donar als malalts pobres la sensació de què no se'ls tracta de caritat”. La Tuberculosis a l'escola.—Els mestres tuberculosos.—Vigileu els infants!, Vacuneu-los.

Amablement invitats pel Doctor Bosch i Masgrau i a fi i efecte de respondre a les preguntes que en el passat número de «REFLEX» li vàiem, ens presentarem al caspatx particular de la seva casa de la Plaça de l'Oli, i en mig d'una franca camaraderia, iniciarem el reportatge que els nostres llegidors trobaran a continuació.

Considerem innecessari presentar i resaltar ací la personalitat del Doctor Bosch. Les respostes a les nostres preguntes són prou eloqüents, i elles, més que nosaltres, acreditaran abastament la personalitat del distingit Doctor Bosch i Masgrau, metge tisiòleg de l'Hospital Provincial.

Heus ací el reportatge:

Veieu el problema des d'un punt de vista tan pessimista com el Dr. Sayé?

L'opinió del Dr. Sayé, no pot ésser més encertada, no és pessimista; és molt justa, no es poden tenir optimismes en un país on es tenen oblidades la major part de mesures contra les malalties evitables; on havent-hi sàvies lleis, no es compleixen, i on la manca de cultura ciutadana priva a l'obrer de conèixer el que deu fer; i per part de la gent adinerada, no es disposen

de medis per arreglar sanitàriament les seves cases: no són higièniques les seves fàbriques; no protegeixen a l'obrer malalt i quan aquest és el cap de la família, aquesta queda abandonada a la caritat privada, que equival a dir abandonada del tot; no obstant jo soc optimista; cal molta cultura sanitària per l'obrer, i es necessiten bones lleis que gravin el capital amb la quantitat necessària per organitzar la lluita antituberculosa.

Les proporcions d'atacats i d'assistits que s'indiquen en el referit article s'ajusten a les vostres dades respecte a la tuberculosis a les comarques gironines?

La població de la província és d'uns 308.993 habitants; moren cada any 530 persones de tuberculosis pulmonar confirmada i uns 70 d'altres formes de tuberculosis, corresponent a una mortalitat per cada 10.000 habitants de 17'9 de defuncions per tuberculosis pulmonar i 2'25 per altres formes de tuberculosis. En el dispensari de Lluita antituberculosa i acció social, durant l'any 1931, varen fer-se 1.441 visites a molts tuberculosos; a la província hi

ha uns 5.000 malalts atacats per tuberculosis.

Es una de les províncies més castigades d'Espanya, si bé alguns d'ells són procedents de la frontera francesa, on són portats quan acaben els cabals.

¿Quines comarques, dins l'actual província, són més perjudicades i a què ho atribuiu?

A Girona - ciutat moren a l'any 99'9 tuberculosos corresponent a un promig de 49'9 per 10.000 habitants; Puigcerdà 25'2; La Bisbal 24'8; Figueres 22'2; San Feliu de Guíxols 17'1; Olot 17; Sta. Coloma de Farnés 11.

Les causes de que Girona sigui la més atacada per la tuberculosis són les generals de les grans Ciutats; activitat industrial, vida perllongada en llocs tancats amb convivència amb malalts tuberculosos (a Girona la major part de fàbriques hi treballen tuberculosos amb lesions obertes) l'alcohol, sífilis, i la mala vivenda.

A Girona és esgarrifós veure el gran nombre de pisos sense aigua potable (cases de recent construcció) poc ventilades, fosques, mancades de llimpiesà i generalment amb escases pessetes d'entrada.

A Girona són més castigats els barris més pobres i particularment els carrers del Carme i Pedret, ja que amb aquets carrers la gent veu aigua dels pous que són filtracions dels rius i renten la seva roba amb les aigües estancades que són cultius de tota classe de microbis.

En general a la nostra província ataca la tuberculosis a les comarques més fabrils, n'obstant Puigcerdà figura en el segon lloc sense tenir fàbriques, essent degut a que allí hi acudeixen malalts d'altres encontrades els quals contaminen al indígenes.

¿Com resoldre un pla ideal d'assistència a les nostres comarques?

Idealment és molt difícil resoldre un problema tant complex com és el

Amplificadores especiales para salas de baile, Sincronizadores,
Altavoces electro-dinámicos, y amplificadores de
Cines y Radio-Phono

F E R M
FABRICACIÓN NACIONAL

Pick-up WEBSTER

Representante exclusivo de la provincia: **LA INDUSTRIA ELECTRICA**
Ciudadanos, 11 — — — **GERONA**

d'assistència tuberculós. Pràcticament es podria resoldre dintre dels mitjans econòmics actuals de l'Estat i l'ajuda particular. L'Estat tindria que tenir, almenys, tants llits com malalts tuberculosos tingués la Província: això és molt costós. A més no n'hi ha prou de què sols es facin establiments pels pobres; és necessari que es pensés amb la classe mitja que és la més desgraciada, ja que no té cabals per anar a un gran sanatori com un ric, ni es pot admetre en un servei per a pobres. Això es podria arreglar posant una quarta part d'estances de pagament en els serveis per a pobres. A més l'obra deuria posar de la seva part, que en lloc de treballar vuit hores diàries en treballés nou i aquesta servís per ingressar a un fons comú per a quan estigués malalt, i no sols pogués ésser atés en bones condicions sinó que la seva família percibís íntegre el seu jornal.

Amb aquestes condicions econòmiques es podria fer un pla d'assistència, creant preventoris de mar i de muntanya, sanatoris, colònies de treball, escoles de bosc, de sols, hospitals per crònics, dispensaris abundants i sobretot el pobre tindria una sensació de què no se'l tracte de caritat

Sou partidari d'incrementar les mesures preventives en major proporció que les de tractaments?

Si, val més prevenir que curar. Per això crec que la profilaxis de les malalties evitables deurién ésser obligatoriament observades i ésser la primera part en tota llei sanitària.

En lluita antituberculosa, té gran importància la prevenció, construint preventoris de mar i de muntanya i organitzant colònies permanents per a malalts predisposats.

El preventori és la part més econòmica de la lluita antituberculosa.

Segurament no creieu en l'herència d'aquesta enfermedad; però veieu en l'infant el receptor més apropiat perquè el microbi extingui la seva acció?

El problema de l'herència tuberculosa ha estat molt debatut; sembla que si bé no es trasmet el bacil de Koch, passa a través de la placenta de la mare tuberculosa un virus filtrable que produeix a l'infant un estat de receptibilitat per la tuberculosi. No obstant si els fills de mares tuber-

culoses són aïllats tot seguit de néixer s'evita de què aquests es contaminin. L'infant, com tot organisme verge, no té defenses, i les infeccions que se li produeixen a la seva infància, són les que més tard, en l'adolescència, li produeixen la malaltia tuberculosa.

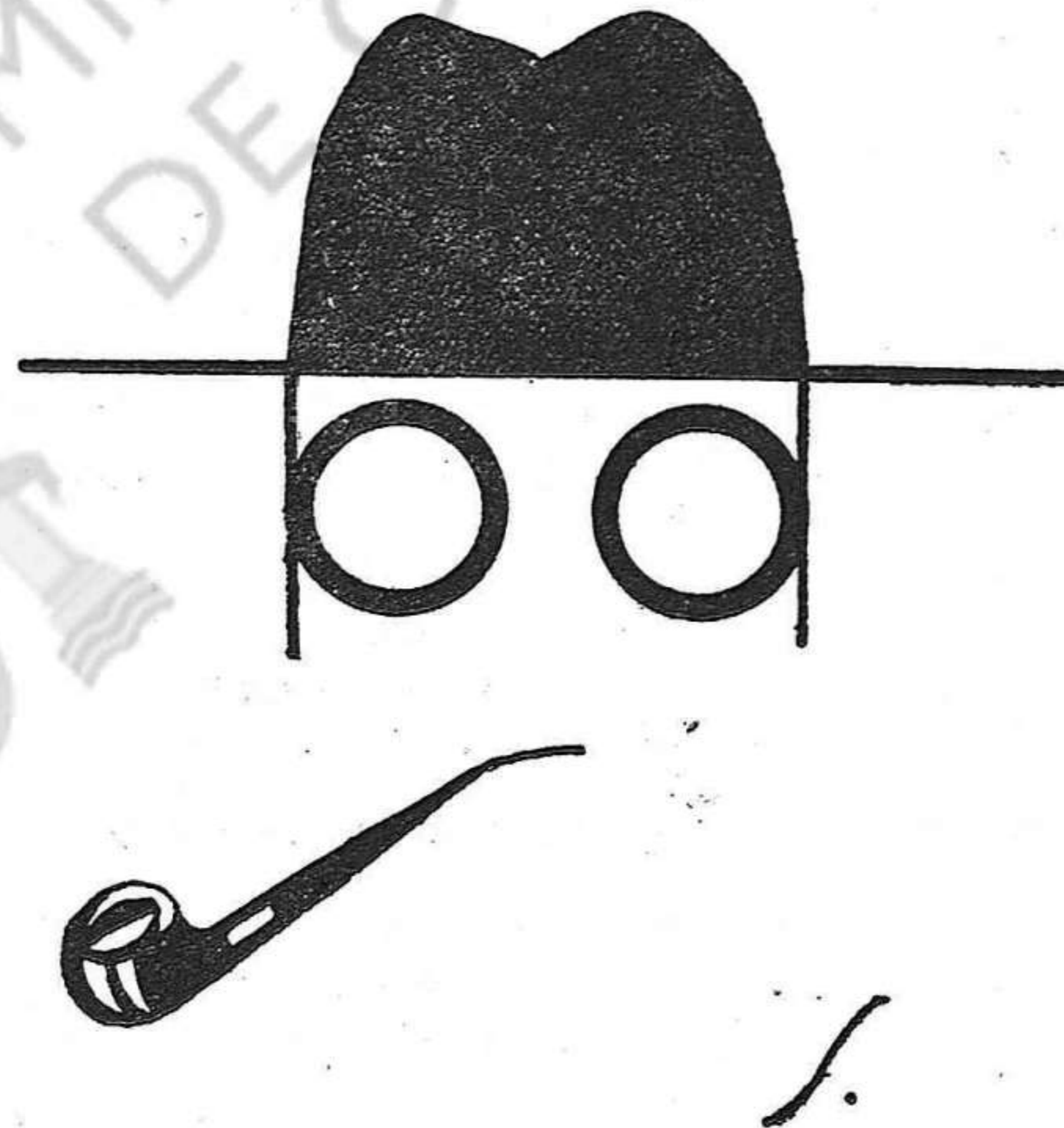
Com orientaria l'escola baix un aspecte profilàctic antituberculós?

Les nostres escoles, la majoria són tancats on s'aglomeren com un remat els nens, sense cap condició higiènica. És necessari que els nens siguin visitats a l'entrar a l'escola, repetint-se la visita cada sis mesos; d'aquesta manera es poden fer dues escoles; la de nens sans i la de malalts i predisposats. És necessari orientar l'escola a l'aire lliure, l'escola del sol, de la que és exemple l'Escola del Bosc a Madrid. Aquesta escola té tot el valor d'una medicina preventiva, allunyant el nen del medi en què s debilita. donant-li aire en lloc de tancar-lo. D'aquesta manera els nens anèmics es transformen en robustos i forts.

ques, i la inspecció mèdica a l'escola es realitza d'una manera deficient, ja sigui per manca de personal, ja per medis insuficients.

La vigilància de la salut del nen és pràcticament nul·la entre nosaltres i sols així s'explica el gran nombre de nens tuberculosos que van a l'escola i que conviuen amb els sans. Altres vegades són els mestres els que són tuberculosos, semblant els bacils de Koch que recullen els seus alumnes. Una part molt important en l'inspecció escolar és vigilar la salut del mestre. Si està malalt de tuberculosi la llei li permet de retirar-se amb mitja paga; en aquest cas si es retira de l'escola tal vegada no *morirà de tuberculosi però sí de gana*. Seria necessari que aquesta abnegada i sofrida classe tinguessin preferència per entrar en els sanatoris antituberculosos, i que cobressin el sou íntegre.

La vacunació antituberculosa la crec necessària a tots els nens nascuts en un ambient tuberculós i convenient per a tots. No produeix mai cap trastorn.

El Dr. Bosch i Masgrau que ens fa aquestes interessantíssimes manifestacions, vist pel nostre caricaturista.

Com planejaria l'inspecció i fins a quin extrem creu necessària la vacunació i les fitxes per un registre sanitari?

La inspecció mèdico-escolar omple dos papers: primer procurar l'assistència mèdica dels mestres i alumnes; després exercir una vigilància constant sobre l'estat sanitari. Les dues funcions es complementen. Lo primer no es fa a les nostres comar-

La fitxa sanitària és tan necessària que creiem no deuria autoritzar-se cap casament sense una bona fulla sanitària.

Creieu en l'eficàcia de dispensaris i quines considereu llurs activitats primordials?

El dispensari deu ésser de lluita antituberculosa i acció social; ha d'ésser la pedra angular de lluita antitu-

El que contribueix a fer més agradable la vostra llar: Catifes-Cortinatges-Domassos-Malles per a transparents ho trobareu en gran varietat a

CASA REXACH

Rambla de la Llibertat, 26

GIRONA

berculosa; per ell deuen passar tots els malalts, per ésser destinats en els sanatoris, preventoris i hospitals; al sortir d'aquests ha d'ésser des del dispensari on cal vigilar-los. En els dispensaris deuen donar-se consells, repartir socors, cercar treball a la família del tuberculós, vacunar els fills de les mares tuberculosas. Deu formar part del dispensari, el cos d'infermeres visitadores, les quals informin a la direcció de les condicions de venda, higiene, jornals, etc. de la família del malalt.

Com concebir una organització de Sanatoris, Hospitals, Colònies de treball per tractaments llargs, etc. etc. a les comarques gironines.

A les nostres comarques, per la seva situació privilegiada, s'hi pot fer de tot. Una de les coses més convenients és lo que ja actualment està fent la Comissaria de la Generalitat: sales per tuberculosos amb lesions overtes a l'objecte de que puguin estar isolats i no contaminin a llurs familiars. Lo més convenient, necessari i econòmic, després dels hospitals, són els preventoris de mar i de muntanya. Els primers es podrien emplaçar a la Costa Brava; en aquests els malalts no necessiten més que aliments, repós, sol i aire. Els preventoris de muntanya no tenen que ésser a grans altures; poden estar instal·lats en terres planes, clima sec, apartats de grans ciutats i centres industrials. Aixó, a la nostra província es podria fer molt bé.

En aquests mateixos preventoris podrien acoplar-se amb les colònies de treball essent aquestes de molta importància perquè regularitzin el treball o ensenyin un nou ofici més higiènic evitant la reinfecció i assegurant l'estabilització de la cura.

Aspecte econòmic i social d'aquesta malaltia?

Econòmicament la tuberculosi és una font contínua de pèrdues per la nostra terra; solament si tenim en compte que si la província de Girona hi ha 5000 tuberculosos, la major

part obrers, que moren a la flor de la vida. Dels 15 als 30 anys, és la edat de màxima mortalitat a la nostra terra; l'edat de màxima producció; si capitalitzem el què representa cada vida ens esgarrifarem de veure la millonada que perdem per culpa de no tenir una lluita antituberculosa tal com correspon a un país civilitzat. És necessari organitzar el gran antituberculós, però no per força, si no amb tota l'ànima, pensant que si no lluitem tots contra aquesta dolència de tan i lluny, podrà entrar en les nostres famílies, perdent el que més estimem.

Seríeu radical amb les mesures que una política sanitària determinés?

Sí; creiem que és molt necessari un ministeri de Sanitat que ens dongui lleis i que aquestes es compleixin. És necessari que el sanitari tingui el màxim d'autoritat i que les faltes sanitàries siguin considerades com a delictes.

Amb una política sanitària activa justa i forta, que es fes complir i que tots, per deure de ciutadania complissim, no dubto ni un moment que el futur de les nostres comarques seria afalagador i faríem que la nostra estimada comarca fos com altres, forta i sana; ja que bella i bona ho és molt.

Res més ens digué l'eminent Doctor. Una encaixada de mans i un bon «a reveure» cloïen la nostra conversa.

Indiscrecions

Entre intel·lectuals

Discutien amicalment uns bons amics nostres sobre els homes passats. Un afirmava se s'havia descobert un noucentista i lamentava que no hagués estat a Girona on això hagués passat. Un altre ràpid, en to xiroi i amb aire festiu contesta. «A Girona no tindrem un noucentista, amic, però tenim en Veray que és un «NOU DENTISTA».

Piquiponiana Exprés Bar

Tots els bars i tots els cafès,, tenen les seves habituals penyes. No és d'extranyar, doncs, que al popular bar gironí també hi hagi la seva.

Allí, es discuteix de tot: des de la més insignificant cosa del món, fins a la més enlairada; des de la política més reaccionària, fins a la més extremista.

També hi ha un savi. Un que sobresurt. Heus ací una prova: Discuteixen de si Casares Quiroga això, si Casares Quiroga allò, si Azaña, si Besteiro... Salta el nostre home i referint-se a les declaracions del Ministre de Governació sobre la deportació del «Buenos Aires» diu: «Bé vau homes. No siem ilusos. «Al buen ENCENDEADOR, pocas palabras le bastan».

Una altra piquiponiana Exprés Bar

Un sense feina, que també intervé en tots el debats que allí s'originen, renega dels favors oficials que donen places a qui menys les mereix. Diu que tot són favoritismes. Treu el seu exemple i diu que, actualment, li cerquen una plaça a la Caixa d'Estalvis de la Ger.eralitat de Catalunya a la sucursal que suara fou oberta al carrer de Ciutadans. Un que el coneix escamat, pregunta:

—I no han dit quaa et donarien la plaça aquesta?

I ell ingènuament respon.

—«Una vegada sigui aprovat l'Institut de Catalunya».

N. de R. —La senyoreta Maria T. en ha visitat dient-nos que la indiscrecció publicada la setmana passada i que atribuïem a ella és inexacta.

Nosaltres que abans que tot volem que brilli la veritat rectificuem i al mateix temps preguem a la gentil senyoreta Maria que ens perdoni.

A fi de poder publicar íntegrament l'interessant reportatge del Dr. Bosch i Masgrau, deixem de publicar, aquesta setmana les seccions «BOLVES» i «Xafareries polítiques». Els nostres llegidors sabran disculpar-nos.

La Sessió de l'Ajuntament

La secularització del Cementiri.—Interessant parlament del Sr. Santaló.—Rèplica del senyor Bonmatí.—Les fàbriques del senyor Pérez Xifra.—El Sr. Tordera organitzador de l'alegria Consistorial.

A les 7'20 de la tarda, sota la Presidència del senyor Santaló comença la sessió.

Assisteixen a la mateixa els senyors Dalmau, Palol, Vidal, Ll. Busquets, Julià, Pasqual, Escatllar, Cerezo, Colomer, Ribes, Vinardell, Tordera, Bonmatí, Tomàs i Valls.

A la sessió d'avui, hi ha expectació. La majoria ha fet acte de presència i solament trobem a mancar Rahola i Varderí. Adhuc i tot, han assistit Julià i Tordera, els eters assistents.

S'aprova l'acta de la sessió anterior per unanimitat. (*I doncs, què es pensaven?*)

Es llegeixen diverses comunicacions sense interès i que no detallem per poguer donar més cabuda a la part més interessant de la sessió que fou la referent a la secularització del cementiri de Girona. Abans de començar cap debat sobre això, el senyor Santaló que Presideix considera necessari fer ús de la paraula per explicar l'actitud de l'alcaldia. Heus ací el discurs del Sr. Santaló i la rèplica del Sr. Bonmatí així com de les incidències del debat entre les que es destaquen unes intervencions del Sr. Tordera per cert ben divertides. Fou el «jabalí» de la sessió!

El PRESIDENT.—Abans d'entrar en cap discussió, aquesta Presidència considera un deure donar compte de les gestions realitzades que afecten profundament la vida espiritual i econòmica de la ciutat. L'actuació d'aquesta alcaldia ha estat la de limitar-se a fer complir les lleis de l'Estat, guardant, però, tota consideració i respecte a tothom així com també

defugir tot aldarull que tingués relació amb la secularització del cementiri. Aquesta llei ha vingut a acabar d'una vegada la situació francament dolorosa i anticristiana de portar al cementiri divisions i diferències en el recinte on es guarden restes difunts.

Fa llegir una comunicació de l'alcaldia a la Junta d'Administració del cementiri en la que es donava Compte de què s'anava a complir la llei ja que és un acte de justícia acabar amb tota mena de divisió del cementiri i en la que es respectaven les creences religioses.

Dóna compte públic d'una comunicació del senyor Bisbe escrita en el sentit de fer constar que el cementiri no està dins el terme de Girona i demanar un aplaçament per una sèrie de raons determinades. Rebat totes les raons del Prelat i diu que, com a representant del poder executiu, té el deure inel·ludible de respectar les lleis de l'Estat. (*El Sr. Tomàs demana la paraula*). Agraï al Sr. Bisbe rectificqués la seva primera actitud d'oposició ja que el dia 16 a les dotze varen presentarse a aquesta alcaldia fent entrega de la clau i documents per tal d'evitar interrupció en el servei de la necròpolis. No cal dir com aquesta Presidència—diu—ho celebrà i congratulà; tant és així que pregà al Secretari ho comunicqués al Prelat.

Diu, però, que hi ha un intent de donar tendència insidiosa al terme «expropiació». No hi ha hagut expropiació; l'autoritat municipal, des del moment de la promulgació de la llei, tenia l'obligació d'encarregar-se de

tot el règim d'enterraments. Aquesta Presidència, no ha fet altra cosa que respectar la tradició de Girona donant ampla interpretació a la llei defugint tot extremisme. Per part d'aquesta Presidència, no hi ha hagut altra cosa que condescència i desitjos de pau i harmonia; però els interessos forans a Girona sembla que pretenguin portar-la a un terreny de lluita. Jo, amic de tota comprensió lamentaria que el defugir-la s'interpretés com a cobardia i per això procuraré posar-me en un terreny ponderat sense, però, defugir cap lluita en el terreny que es pretengui. S'ha interpretat una llei de la República d'una manera prou ampla (*Demana la paraula el Sr. Bonmatí i Busquets Norat*) i les raons en què s'ha fundat aquesta Presidència, com a representant del poder executiu, per procedir

El què no trobi enlloc referent a Ortopèdia i Perfumeria, demani-ho a l'

Institut d'Ortopèdia

Ciudadans, 4

GIRONA

així ha estat el que disposa la llei fonamental de la República des del dia nou de desembre passat en l'article 27 paràgraf segon de la Constitució. (*El llegeix*). Comprendran, doncs, els companys regidors, que des d'aquell moment l'autoritat municipal podia procedir d'acord amb aquell article 27 però va creure discret esperar la promulgació de la llei de secularització. Publicada la llei, l'article primer de la mateixa diu en termes clars el següent: (*El llegeix*). El que segueix de la llei i del que ha parlat un sector

FARMACIA RIBAS

Acurada preparació de les receptes amb productes rigurosament d'origen.—Únics productes medicinals de propietats terapèutiques garantides

LABORATORI D'ANALISI — LABORATORI DE PREPARACIONS ESPECIFIQUES

PLAÇA DE LES CASTANYES

GIRONA

TELEFON NUM. 144

de premsa de Girona i dues comunicacions del Bisbat, no interessa per res el fet per aquesta alcaldia!

La meua satisfacció ha estat molt íntima a l'executar aquesta llei perquè donava satisfacció als anhels de llibertat de consciència d'aquesta heroica, viril i cívica ciutat de Girona.

El Sr. PALOL.—Explica els seus actes a l'alcaldia accidental de la ciutat i es mostra d'acord amb la Presidència.

El PRESIDENT.—El senyor Bonmatí té la paraula.

LA CAMPANA

CALÇATS MALARET - Girona

El Sr. BONMATI.—He demanat la paraula per contestar la llarga peroració del senyor Santaló. He de dir, abans que tot, que la nostra posició no s'ha de fixar en cap qüestió religiosa ni confessional. Nosaltres som catòlics però per això no deixem de reconèixer l'obligació que tenia l'Ajuntament de complir la llei de secularització; reconeixem aquesta obligació de l'Ajuntament encara que aquesta llei fereixi els nostres sentiments. La llei, indiscutiblement, s'havia de complir; no hi ha, doncs, problema religiós i no existeix el que ha al·ludit el senyor Santaló de què hi havia ànim de lluitar per part nostra. L'article de la llei que interessava a l'Ajuntament era l'article segon (El PRESIDENT.—Això, sempre a judici de vostè) però, ara ve la interpretació d'aquest article. *Los municipios*, diu la llei, *podrán...*; diu *los municipios* i no l'alcalde. Aquí, al dir *podrán* significa que té d'haver-hi un acord de l'Ajuntament i encara és l'hora que l'alcaldia té de consultar al Consistori. En aquest sentit hem de protestar del què és un acte *dictatorial* de l'alcalde! Estem segurs, no en dubtem ni un moment, que l'Ajuntament d'haver estat consultat ho hagués aprovat: però, senyors, estem en un

règim democràtic i no podem estar d'acord amb aquest acte explicable durant la dictadura però no ara.

Una altra cosa; l'article segon diu que es farà *dentro del término municipal*. Tots sabem que el cementiri no és dins el terme de Girona, sinó dins del de Sant Daniel i la prova és que els veïns del capdemunt del carrer del Carme són enterrats al cementiri de Girona. L'Ajuntament, doncs, en cap dels casos podia fer-ho!

El PRESIDENT.—Això segons tots els que tenen amb el mateix esperit que vostè. Segueixi! Segueixi!

El Sr. BONMATI.—(Continua) Nosaltres hem de fer constar en acta l'acte irresponsable de l'Ajuntament de Girona...

El PRESIDENT.—(Interrompeix) L'alcalde se'n fa responsable!

El Sr. BONMATI.—(Continuant) i protestem de la interpretació que ha fet l'alcalde de Girona de l'article segon de la llei de secularització...

El PRESIDENT.—Això em té sens *cuidado!*

El Sr. BONMATI.—...passant per sobre l'opinió que podien tenir les minories.

El PRESIDENT.—I per sobre la que podia tenir la majoria!

El PRESIDENT.—Continua el seu discurs protestant de la intromissió de l'Ajuntament en qüestions que afecten al de Sant Daniel cosa de la que ha protestat aquest darrer Ajuntament (*Fa llegir per el Secretari una comunicació de l'Ajuntament de Sant Daniel redactat en aquest sentit*). Així es veu ben clarament la situació legal d'això i lamento que s'hagi tingut de protestar davant el ministre d'una interpretació tan equivocada de la llei. Nosaltres, acaba dient, resumim la nostra actuació en aquest debat protestant de l'actuació de l'alcaldia i després de la intromissió en qüestions que afecten exclusivament a un municipi veí.

El PRESIDENT.—Respecte a aquestes manifestacions del se-

nyor Bonmatí dec dir en primer terme que el que ell diu extralimitació de la Presidència, enclou una responsabilitat. Un vot de censura proposat per un company qualsevol del consistori sempre li produeix una sensació desagradable però, en aquest cas, li produeix la més viva satisfacció i més havent-hi la insinuació d'una insídia que es remarca en les comunicacions oficials i en certs òrgans de la premsa. Té de fer remarcar a certes autoritats i al senyor Bonmatí que aquesta presidència no s'ha incautat de res ni ha expropiat res sinó que s'ha limitat a recabar per l'Ajuntament de Girona la conservació i administració dels serveis d'enterrament.

Sobre l'al·lusió a un acte *dictatorial* que ha fet l'amic Bonmatí—diu—no ho comprenc ni en un cas de delirium tremens produït per un estat místic o religiós. En les qüestions municipals han vist sempre que he canviat impressions amb tots; en aquest cas no ho he fet ja que la llei diu que la guarda, conservació i administració dels cementiris correspon a l'autoritat municipal i, aquesta autoritat, mentre l'Ajuntament no li retiri la seva confiança, la té aquesta Presidència que ha procedit amb justícia i amb esperit perfectament democràtic!

(*Llargos aplaudiments del públic que assisteix a la sessió. El Sr. Tordeira diu ben fort: Molt bé!*)

El PRESIDENT.—Pregaria als bons gironis del públic que cessin en les seves manifestacions ja que la Presidència no ha fet més que complir amb el seu deure.

El Sr. BONMATI.—Hem de prescindir del que diu la constitució ja que tenim d'atendre'ns a la llei de secularització. I, ja he dit que em vull separar de discutir en tot terreny confessional ja que tinc en les qüestions del catolicisme una consciència ben liberal. El que ens interessa, però, d'aquesta llei és lo del segon paràgraf de l'article primer...

CENTRE D'ESPECÍFICS

UNIC A LA COMARCA

PLAÇA DE LES CASTANYES
TELEFON NUM. 144

GIRONA

Tintoreria "Els Mil Colors" d'ANTONI GÜELL

LA MÉS RAPIDA EN L'ENTREGA DELS ENCARRECS ENCOMANATS

CASA CENTRAL: Rambla Llibertat, 3

GIRONA

El PRESIDENT.—Jo li prego que no insisteixi ja que aquesta Alcaldia, en la seva actuació, s'ha limitat a complir l'esperit i la lletra del primer paràgraf.

El Sr. BUSQUETS NORAT.—Vol fixar el criteri del sector polític que representa manifestant que és amic de la llibertat de consciència però que amb l'articulat de la Constitució, que deuria ésser per a tots els espanyols, els seus sentiments s'han sentit ferits...

El Sr. TORDERA.—(interrompent amb to alt). Discutim la Constitució ara? (Grans rialles a tot el saló).

El PRESIDENT. (al Sr. Tordera): El senyor Busquets defineix la seva posició.

El Sr. BUSQUETS NORAT.—... els nostres sentiments s'han sentit ferits i no m'explico certes...

El Sr. TORDERA.—Es inútil (Més rialles).

El Sr. BUSQUETS.—La Constitució fixa que els enterraments seran civils sempre que no hi hagi una declaració expressa dels ciutadans que manifestin el desitg d'ésser enterrats catòlicament.

El PRESIDENT.—Diu que, en català, hi ha una expressió molt gràfica que podria contestar al senyor Busquets; és la paraula «tornajournals».

L'antiga Constitució de la monarquia que varem enderrocar el 14 d'Abril deia precisament el contrari. És que, aleshores, hi havia la llibertat de consciència d'ara?

El Sr. TORDERA.—Es clar que no! (Més rialles)

El Sr. BUSQUETS.—No es dóna per satisfet de les manifestacions de l'alcalde i fa constar el seu vot en contra l'actuació de la presidència.

El Sr. TOMAS.—Recorda un acord de l'Ajuntament passant a Governació aquest assumpte, per tal de què aquesta comissió fes el seu dictamen. L'alcalde ha passat per damunt la comissió i ha pres una determinació sense consultar l'Ajuntament.

El PRESIDENT.—(Es dirigeix al senyor Tomàs). En tots els casos

procediré de la mateixa manera i vigilaré amb màxim interès el compliment de les lleis de la República. No s'ha fet més que complir la llei i, per altra part, no hi ha hagut incautació ni expropiació de res i això es el que pretenen el senyor Bisbe i el sector que vostè representa!!!

El Sr. CEREZO.—Intervé per fixar la posició de la majoria que està d'acord amb l'actuació de l'alcalde que ha procedit totalment dins de la llei. Rebutja el vot de censura de les minories catalanista i catòlica. Sosté que el cementiri de Girona, està atorgat a Girona per una llei especial. Fa seves les manifestacions de la Presidència.

El Sr. DALMAU.—Sosté un criteri favorable a l'actuació de l'alcalde. Assenyala tres classes de cementiris que es dedueixen de la llei de secularització. Diu que el cementiri de Girona està dins la primera classe (municipal) i no dins la segona (parroquial) com preté la minoria regionalista.

El Sr. TORDERA.—Només vol parlar per una proposició. Jo proposo—diu—que l'Ajuntament acordi haver vist amb satisfacció l'actuació de l'alcalde en aquest assumpte. Aquí (assenyala les minories) tots quatre han dit el mateix i tots quatre reptint-ho!. (Gran aldarull. Crits i rialles en el públic. N'hi ha per llogar-hi cadires).

El Sr. BUSQUETS.—(Que s'ha indignat molt). I vostè que ha fet!?

El Sr. TOMAS.—(Enfadat). No és el senyor Tordera qui ha de dir això!.

El Sr. TORDERA.—El senyor Tomàs no m'ha de donar lliçons de res!.

El PRESIDENT.—(Intentant posar ordre): Ja veu l'amic Tordera que es va a acabar aquest debat...

El Sr. TORDERA.—Ho diu vostè això!.

El PRESIDENT.—Aquesta presidència... (Rialles)

El Sr. TORDERA.—Massa tolerant!.

El PRESIDENT.—Li prego senyor Tordera, una mica de paciència per acabar aquest debat. El senyor Colomer té la paraula.

El Sr. COLOMER.—He demanat la paraula per fixar la posició de la nostra minoria que, encara que estem identificats amb la majoria, som d'una altra ideologia política. La nostra opinió és d'haver vist amb satisfacció l'acte de la Presidència i l'aplaudim. Referent a l'altre de u dir a la minoria regionalista que el bon ciutadà obrarà bo i lluitant amb l'Ajuntament de Sant Daniel, per a què aquell cementiri pugui ésser el cementiri de l'Ajuntament de Girona.

El Sr. BONMATÍ.—(Protesta). Això és una altra qüestió!.

El Sr. TOMAS.—Diu que per les

BAR «ELDORADO»

DE

CARLES MOLLEVÍ

Especialitat en COCKTAILS — Gran assortit en Fiambres i Sandwichs—Mariscos de totes classes—Licors—Vins

Local amb calefacció
CAFÈ EXPRES

Rambla de la Llibertat, 2-Tel. 373

GIRONA

conseqüències que un acte semblant pot portar, vol salvar el vot de la seva minoria.

El PRESIDENT.— Es dóna per suficientment debatut?

(*Tothom diu que sí i així s'acorda*).

S'aproven dos dictàmens, un sobre concert a Maria Mas per a venda de gallines i un altre sobre concert d'arbitris a «Anuncis Reclam», sense discussió.

S'entra un altre assumpte que havia desvetllat una espectació formidable: Les fàbriques de ciment del senyor Pérez Xifra.

El dictamen de Governació es limita a fer obligar al senyor Pérez, a adoptar aparells aspiradors de pols a les fàbriques i penalitzar al senyor Pérez Xifra amb una multa de 50 pessetes. Després d'unes breus consideracions de caràcter tècnic del senyor Tomàs, pren la paraula

El Sr. TORDERA.— (*Que diu:*) Aquest assumpte d'aquest senyor fa molts anys que dura. Ja en anteriors ajuntaments, hi va haver-hi alcaldes que varen imposar-li moltes multes, però aquest senyor anava al Govern Civil i se les feia condonar. No se li té de tenir consideració de cap mena. Ell pot arreglar-ho tot i no ho fa. Ara que tenim un Governador que és digne, l'Ajuntament pot posar-li multes diàries.

El Sr. DALMAU.— Proposa que s'esmeni el dictamen posant després de la quantitat de 50 pessetes de multa, les paraules: «que és la màxima que permet la llei». (*Així s'acorda*).

S'aprova el dictamen amb aquesta modificació

Segueixen discutint-se i aprovant-se diversos dictàmens dels que no donem compte per manca d'espai. Solament remarcarem que a les nou hores i nou minuts del vespre, el senyor Tordera digué:

Malaret, calçats Girona

El Sr. TORDERA.— Senyor President, puc retirar-me?

I com que el Sr. Santaló no hi tenia cap inconvenient, a les 9'10 sortia el Sr. Tordera per anar a sopar. (*Ja s'ho faran els altres!*) i aquests altres, continuaren entretinguent-se fins a les 9'30 hora en què com que fins el President començava a tenir gana, s'ho deixaren córrer fins dijous que vé

DE LA CASA GRAN

ES DESFA LA MAJORIA CONSISTORIAL?

No era la meua intenció, no tinc la costum d'escriure en cap periòdic, el fer aquest diem-ne reportatge; però l'atzar ha posat a les meves mans uns mots que m'han intrigat i m'ha interessat descobrir el que aquells volien indicar. I aixó succeí un dia de la setmana corrent, vora la nit i en la plaça del Marqués de Camps quan caminava sens que res entervolis la meua pensa. Tot d'una va venir un paperet als meus peus i no sé per quina rao vaig recollir-lo. Miréu el que diu: =Amic.....: Avui hem de parlar de lo del consistori. Ja sabs on ens havem de trobar i esperem anar-hi tots. Fins després..... =No he de dir els noms perque no haig de delatar ni val el fer-ho. Lo que si he de dir, es que trobar el paperet i invadir-me unes ganes de tafanejar, va ser tot ú i vaig voler saber què hi havia de veritat.

* * *

El no ser polític ni formar part de cap centre de dreta ni d'esquerra em va semblar afavoria el meu comés i vaig creure fàcil esbrinar què succeia a casa la Ciutat, visitant a dos o tres personalitats republicanes per a deduir després de les converses l'intriga que s'anava dibuixant de molts dies enllà. La primera, va ésser a un regidor destacat i que ara sembla ha abandonat als seus correliogionaris, amb tot i haver desempenyat una tinença d'alcaldia. Va contestar-me que sí, que no filava prou bé lo de la majoria i altres coses mes íntimes que no he pas de descriure ni ve del cas. La segona visita va servir per a endevinar moltes altres coses no sabudes pel públic. Encara una altra visita i una altra fins a saber lo que es tramava entre certs elements de la majoria. I va ser allavors que vaig pensar amb REFLEX, periòdic inde-

pendent, per des d'allí buidar la cofa. Aquí va la bomba!

* * *

La majoria republicana de l'Ajuntament està a punt de fer fallida. L'actuació de l'Alcalde Sr. Santaló posant la seva activitat al servei de la província, cosa que trobo justificada i aplaudeixo, no ha semblat bé a alguns regidors del carrer del Carne, que manifesten públicament la seva disconformitat i no saben treure's de la closca que el Sr. Palol tingui a les seves mans tants i tants dies la vara d'alcalde i menys encara que els regidors d'Acció Catalana semblin els directors del «cotarro» amb tot i no tenir partit, ni vots ni trumfos. Per altre costat tant el Sr. Rahola com el Sr. Tordera estan anyorats de no guardar cap vara i tot s'ho prenen xiulant; el Sr. Escatllar no ha trobat bé ni el pressupost, ni les plantilles ni res, perque estava acostumat a decantar sempre *cap a casa* i així queden fent pinya els Srs. Cerezo, Busquets, Varderi, Pasqual, Dalmau i Vidal, encara que aquests dos últims no amb molta devoció.

Si això no fos prou, els elements d'Acció Catalana tampoc estan conformes amb la manera de portar les coses i tenen dit i repetit que el pressupost no és lo que ells s'havien forjat. Ademés en la qüestió religiosa no ho senten com els elements del carrer del Carne, el que fa que no hi hagi aquella compenetració i sinceritat en la seva actuació. Ultimament han celebrat unes reunions que prometen donar els seus fruits si l'autoritat del Sr. Santaló no s'imposa.

Amb tot aquest burgit i aprofitan la dèria d'un regidor de la Rambla de volguer *arribar* més amunt, s'intenta una reforma de la majoria, en les següents condicions:

Fustes Farreras

Girona

Majoria de l'Ajuntament formada pels regidors Srs. Escatllar, Tordera, Colomer, Palol, Ribes, Vinardell, Julià i els cinc catalanistes del Centre lliguer. Si això es realitza, què faran els senyors Dalmau i Rahola?

No obstant jo he preguntat: per què els regidors regionalistes votaran els nous càrrecs sens obtenir compensació? Això demostra la manera diplomàtica de tractar les qüestions dels homes de la Lliga i al mateix temps disgreguen la majoria. Sembla que qui més defensa la maniobra són els regidors Bonmatí i Tomàs, perquè el Sr. Vila sembla que pensa ingressar a Acció Catalana.

Posteriorment ha tingut lloc un sopar polític a Can Barris que encara que no ha trascendit molt al públic,

Vendès, Gasses i Cotons a preus de fàbrica els trobarà a l'

Institut d'Ortopèdia

Ciudadans, 4

GIRONA

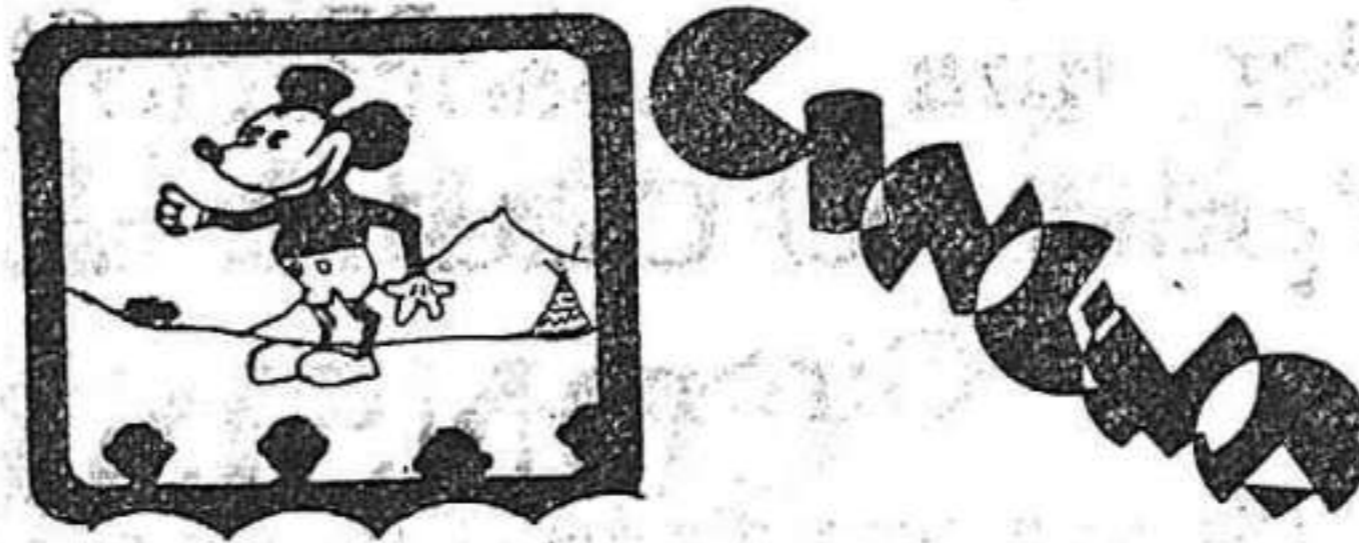
els republicans del Carrer del Carme en saben quelcòm i als ha molestat en gran manera i no fora difícil accelerar els aconteixements. Màxim quan en ell hi eren presents elements republicans i regionalistes, i aquests prometeren apoiar àdhuc per l'alcaldia a un dels que hi eren presents.

* * *

La situació doncs de la majoria ha d'aclarir-se i tinc entès que la setmana entrant veurem coses sorprenents i podrem dir que a Girona on no passa mai res, serà escenari d'algun fet polític que ens farà venir la pell de gallina i donarà un gran enrenou.

I si sé alguna cosa més, ja us ho contaré.

FUL, repòrter

Teatre Albèniz

En el film *El secret de l'advocat* retrobem Clive Brook, Richard Arlen i Fay Wray. És una meravella com aquests actors produeixen una absoluta impressió de normalitat i són capaços de donar als seus rols una sensació de veritat. Heus ací una intriga sense transcendència, més aviat discutible, i no obstant, els seus personatges es defineixen amb una precisió sorprenent. Hi ha novel·listes que, a cada nou personatge que introdueixen, s'obligan a un anàlisi psicològic com a mesura de

Teatre Albèniz

Avui dissabte i demà diumenge

L'atracció

7 Méndez

els millors saltadors del món

i estrena de la pel·lícula

El secreto del abogado

per Fay Wray, Clive Brook, Richard Arlen, Charles Rogers

Malgrat l'extraordinari d'aquest programa, regiran els mateixos preus de costum.

LOCAL AMB CALEFACCIÓ

presentació. En canvi n'hi ha d'altres que us el donen sense explica-

cacions i sou vós, el lector, qui heu d'anar construir mentalment la seva estructura moral mitjançant els trets de conducta i d'actitut que el personatge adapta en el fil de la intriga. El cinema procedeix així mateix. En *El secret de l'advocat* aquells desconeguts d'un principi s'arriben a definir tan bé, gràcies al talent del director, que manté sempre per cada un d'ells un mateix to fonamental, que a la fi sou davant d'ells com serieu davant de coneguts de tota la vida.

No sabem fins a quin punt l'espectador corrent, abstret per una intriga d'una certa força, s'adona del talent cinematogràfic amb què una cinta així és realitzada; de quina manera el director mou la camera i determina l'espectacle d'acord amb una lògica dramàtica d'una precisió sorprenent. Hi ha molt a escriure sobre això. Un hom no sap on comença l'espectacle i on l'espectador. La camera està dotada d'una intel·ligència que de vegades sembla identificar-se amb el joc de la mirada de l'espectador.

J. PALAU

Gran-Via

Decididament, no estem satisfets del programa d'aquesta setmana a aquest local. Un programa fluixet. Si no fos per la música, excel·lent això sí, de «Bésame otra vez», diríem que la pel·lícula, com a film, no val gaire cosa. Bernice Claire no en surt tan bé com en «No, no Nannette». Menys mal que la setmana propera ens donaran possiblement

Cinema "Gran-Via"

AVUI I DEMÀ

La magnífica opereta totalment en tecnicolor

Bésame otra vez

per BERNICE CLAIRE

Completen el programa

Muñeca de una noche

magnífica comèdia dramàtica i els dibuixos animats

Boda en un charco

Notes i preus de costum

el gran film de Gary Cooper «Las calles de la ciudad» i podrem fer,

Saló Modern

de Modesta Blanch (Abans Casa Cisquet)

Acreditat saló que reuneix immillorables condicions de situació i confort—Calefacció, aigua calenta i freda a totes les habitacions
Màxima higiene, comoditat i gran confort

Servei especial de ~~restaurant de nit~~. Resopons a preus reduïts

OBERT TOTA LA NIT

Vins i Kampanyes de les millors marques. — Licors d'alta qualitat. — Aperitius diversos

Portal de la Barca — GIRONA

com desitgem sempre, deixar en bon lloc els films que s'ho valen.

La pel·lícula complement del programa «Muñeca de una noche», es veu amb gust. Un argument no molt nou però desenrotllat molt gentilment.

VÉRITAS

Coliseu Imperial

«La mujer X»: Cinedrama d'un interès captivador, potser excessivament dramàtic amb escenes massa lentes. Maria L. de Guevara, en el paper de la dona adúltera, separada pel seu fill per el marit que no sap perdonar i que va baixant lentament fins a la classe més baixa i repugnant de la societat, ens mostra ésser l'actriu del gest i d'una facilitat d'adaptació sorprenent. Crespo i Rivelles molt bé. Aquest darrer està insuperable en les escenes del seu marit quau es presenta la mare per veure l.

«La mujer X», la dona delinqüent que no vol dir el seu nom per no tocar el nom que porta, acaba morint en braços del seu fill i del seu espòs d'una manera molt tràgica.

Tècnicament, la producció no val gaire cosa. La força sentimental de l'argument, salva l'èxit de la mujer X.

Ego.

Per una "Associació d'amics del Cinema" a Girona.

Els que recordin els «films» d'avant-guerra, la prehistòria del cine, com si diguessim, hauran pogut constatar la ràpida evolució de l'art de la pantalla.

Aquelles pel·lícules d'episodis que quinze anys enrera ens tenien intriguats durant cinc setmanes esperant el desenllaç final fins que els «bons» es decidien a matar al «dolent» que en el millor dels cassos acabava en mans de la policia o del clàssic sheriff, avui ens semblarien una cosa de l'altre món, i ens acabarien la paciència al segon episodi.

Treu els bons temps dels drames passionals, quan els aficionats al cine s'emocionaven davant una «pose» patètica de la Bertini, una mena de Greta Garbo d'aquell temps.

L'avenç en l'art cinematogràfic es més notable en l'aspecte tècnic que en el caire artístic. Avui tenim millor presentació, tenim els films sonors i parlats que semblaven ésser la fita màxima del cinema.

Però al costat d'aquest millorament tècnic purament material hi ha un feix de quilòmetres de llaua filmada que esparvera.

Les empreses per la seva part

aprofitant la paciència i la bona fe del públic ens presenten tota aquesta quincalla com a super-produccions, joies i diamants.

Els que ja hem perdut la paciència i la bona fe, no podem esperar que l'empresari vagi contra els seus interessos ni que de cop i volta el públic que va al «cine» es torni intel·ligent.

Entre els directors cinematogràfics, s'hi compten Eisenstein, Renée Clair, W. Pabst i el malaguanyat Murnau. En mig de les pel·lícules grises sense suc ni bruc hi trobem els veritables «films».

Recordeu només «Albada», «El cuirassat Potemkin», «Sous les toits de Paris», «Le Mil·lón», «Romanza Sentimental» i les interesantíssimes documentals com «Turksib».

Quan hi ha bons directors i bons films, no hi haurà també els veritables «amateurs», els que creuen que el cinema es un art?

Pel que fa referència a la nostra ciutat, creiem que existeix una nombrosa minoria selecta de veritables aficionats al cinema i que per aquesta causa tal vegada siguin els que menys van al «cine». Si així és no hi hauria manera de crear una «Associació d'amics del cinema», quina finalitat fos l'organització de sessions especials a base de films de reconegut mèrit artístic, cultural i científic, procurant per tots els mitjans la dignificació i divulgació del cinema i establir relació amb les associacions d'altres llocs que persegueixin el mateix fi?

L'idea està llençada. Les publicacions, les col·lectivitats i tots els que a Girona estimen l'art en tot el seu significat, tenen la paraula.

M. SUREDA COSTA

Calçats Malaret Girona

Descobriment geogràfic

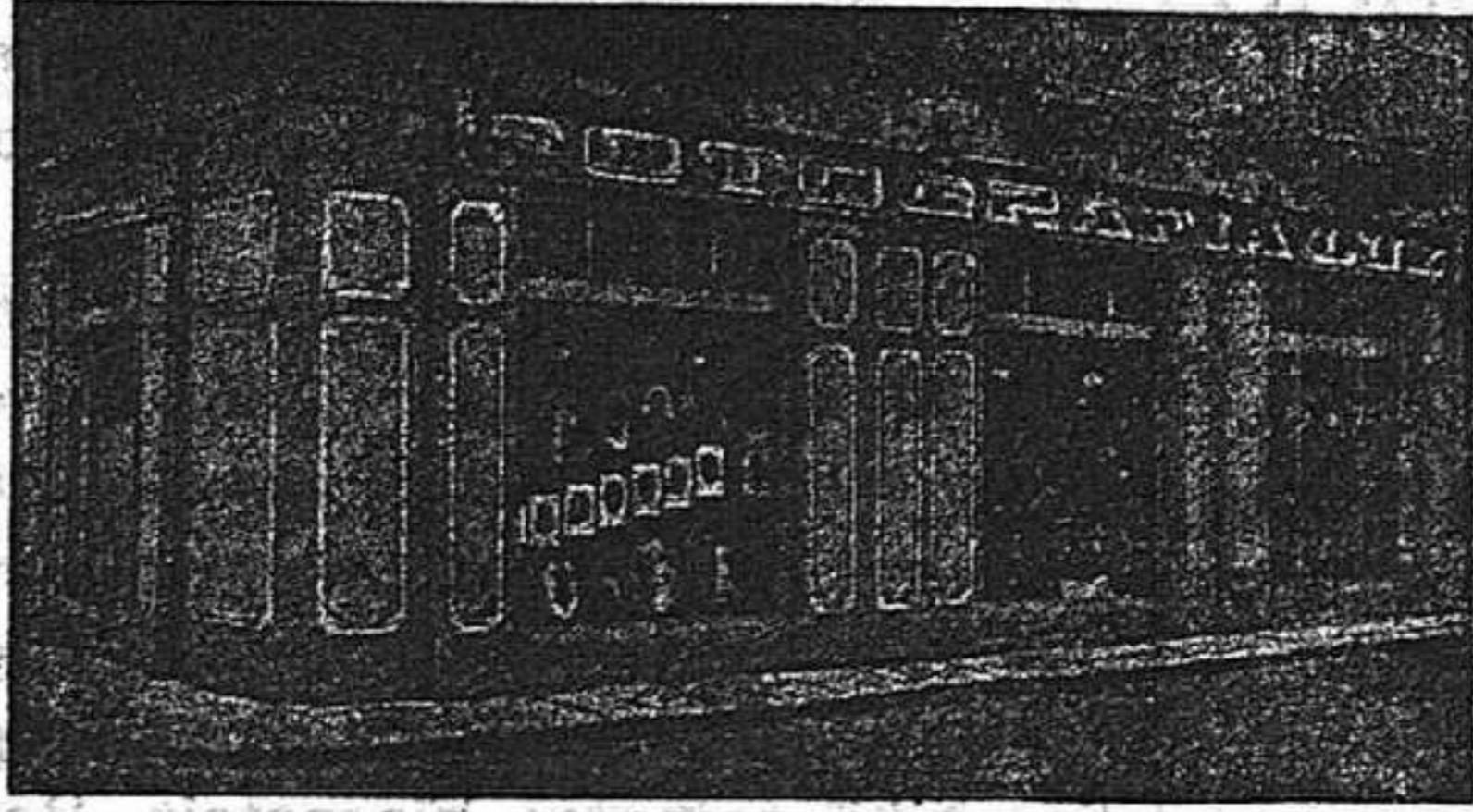
Davant l'indiferentisme de l'opinió, hem d'agafar la ploma per enaltir d'una manera definitiva, la mai prou lloada Confederació Nacional del Treball. Molts direu: De què l'hem d'enaltir? Oh! món humà, que n'ets de desagrat. Si en lloc d'escoltar-te aquests quatre burgesos que xuclen la sang dels pobres treballadors; si en lloc de donar crèdit, a les farses que cada dia t'encoloma el *dormilón de Jaca*, et fecis ressó de les clarivi

COLISEU IMPREIAL — Empresa Cinæes

GIRONA

Avui i demà

Les persones de bon gust es serveixen de la

Fotografia

“ L U X ”

per casaments, grups de família, Comunions i per tot lo que es necessiti

PLAÇA DEL OLI, NÚM. 1

Secció especial per aficionats. — Entrega ràpida. — Treball perfecte

PREUS INCOMPATIBLES

INSTRUCCIONS GRATUITES ALS BONS CLIENTS

Braguers, Faixes ventrals i Suspensoris a l'

Institut d'Ortopèdia

Ciudadans, 4

GIRONA

dents veritats que un dia sí i l'altre també, se t'expliquen en les fulles que el Comitè (sigui local o regional), sense reparar en sacrificis econòmics pròdigament et reparteix, ja no hauries de preguntar: De què l'hem d'enaltir? Fem història.

El dilluns passat, dia 15, amb motiu de l'honrada, justa i protestatària vaga de 24 hores, amb la qual una vegada més va provar la C. N. T. que controla la massa obrera del país i si no ho voleu creure, fixeuvos ací Girona en el ram de barbers, del qual no en va treballar ni un sol individu (era dilluns), aquell dia doncs, es repartiren unes fulles en les quals donant una altra prova de l'enorme capacitat dels seus dirigents, i no volent limitar les seves activitats solament al camp social, sinó que extenent el seu radi d'acció vers l'immens mar de la ciència, ens feren una sensacional declaració geogràfica:

LA GUINEA ESPANYOLA ES UNA ILLA, i a més, és INHABITABLE.

Ja sé que molts voldran treure mèrit a aquest formidable descobriment, posant-lo en dubte i malpar-

Calçats Malaret Girona

lant de la C. N. T. No en feu cabal; és sols l'enveja la que els empenya a a fer-ho.

Nosaltres humils, però entusiastes admiradors de la ciència, proposem, a la des d'ara benemèrita C. N. T. pel premi Nobel d'enguay, en la part corresponent als descobriments científics.

APA

Enquestes de 'Reflex'

Solució? . . .

Un carreró estret, humit, i una porta esbetanada ens acondoïren en aquella cambra fosca i reduïda...

La cara verda, arrugada i granelluda de la BRUIXA, emmarcada dintre d'aquell mocador de color indefinit, presidida per la llargada del seu nas sangonós, destentegava paraules inintel·ligibles.

El fum de l'olla sortia d'un to roig fortament pujat, i giravoltava amb vivesa, talment una dansa folla.

L'atenció es concentrava tota, en aquell joc de cartes que les mans peludes i nervioses de la vella, barrejaven amb inusitada destresa.

Tot plegat a la llum indecisa de la llar, tenia un no sé qué, que compungia l'ànima...

De sobte, els tions del foc s'abrandaren... el fum roig de l'olla va giravoltar encara amb més vivesa...

Les parets fosques varen agafar un to més negre.

La veu de la BRUIXA va escopir: «Pregunteu!».

—QUINA ÉS LA SOLUCIÓ PER A TREURE DE LA CIUTAT ELS NUVOLS EMCIMENTATS QUE PER DAMUNT HI PLANEN?.

Els petits ulls grisos, de llop, de la vella, varen guspirejar...

Els seus dits descarnats, escabçaren...

i...

va mostrar-nos la carta-resposta.

¡¡L'AS DE BASTO!!!.

Avui ha circulat a m b insistència el rumor de què havia caigut el Govern Azaña, substituït-lo el Sr. Lerroux, a m b Maura (Governació), Sanjurjo (Guerra) i Alba [Hisenda].

Al Govern Civil ens han demanat de desmentir a q u e s t rumor.

Tallers Gràfics de Salomó Marquès - Girona

Rebosteria PRATDESAVA-Plaça de la República, 9